

KUNSZENTMÁRTON ÉS VIDÉKE

HELYI ÉS A TISZAZUG ÉRKEIT KÉPVISELŐ HETIKÖZLÖNY.

<p>ELŐFIZETESI ÁRAK: Egy évre . . . . . 4 forint. Félévre . . . . . 2 forint. Negyed évre . . . . . 1 forint.</p>	<p>SZERKESZTŐSEG: a kerületi háznál levő iskola 5. sz. Kiadóval: főftr. Némethy-tesztvrek házában.</p>	<p>HÍRDETESEKRE NEVEZ: a lrp egy oldal 18 hóyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. — B lgyedji külre 30 kr.</p>	<p>NYLTTERBEN minden egyes sor körülbe 30 kr. Bármenny levél csak hamr et kezeltől fogadtatnak el.</p>
---	---	--	--

<p>Megjelen minden vasárnap.</p>	<p>Felkötő szerkesztő: VERESS JÁNOS.</p>	<p>Egyes szám ára 8 krajczár.</p>
----------------------------------	--	-----------------------------------

Áldozó esütőrtökön.

A hit, a vallás az, mely minden tévelygést megment bennünket. Krisztus egyháznak tagjai életük minden forduló pontján ott találkoznak az Isten-emberrel. Megjelenésük első percében ő törli el bűneinket és vess fel Isten fiának sorába. Ő, az üdvözítő, megint imádni a Teremtőt, kiblen élők, vagyunk és mozgunk. Megint bennünket a felebarát szeretetre, igazgatója lépteinket, megvő a veszőly és tévelygésektől. Az ő tanításának utján haladva, megtisztulunk bűneinktől, szertestének vétele által pedig a menyfi Átyának kegyelmébe ismét visszatunk. Az ő hitet tehát a legjobb barátunk, az szorongatósk és szenvedésk közegete enyhítő balszalmat hint főfj sebeinkre; az vigasztal, bátorít és tel segít insügünkben; szültestünkől egész sírnkig híven mellünknek marad.

Igen sok ember, ki magát a műveltségnek magas fokán lenni képeli; a természet erőre visz mindent vissza. Ebből így lesz ki má yarázni minden természet csapást és tűnemenyt. A letegyőző lolyogók testeknek és állatoknak nagy sokaságát egyenkint bizonyító alkak tüntet elénk, hogy az miként keletkezett, miként állott elő; de a teremtő Istenről bizonyító érveiben megfeledezik. Egy másik tudós behatol a föld mélyébe, kikutatítja a vulkánok mindenféle keletkezését és működését, minden érveit felhoz, csak arról feledezik meg, ki földön oly bölcsen alkotott. A harmadik a mindent élő növényeket tesz buvárlata tárgyává, elmond azokról mindent, de feledeksé engedni a legfőbb bizonyító érveit, hogy mindezeket egy bölcsen alkotni tudó Isten hozta létre. Mindezen tudósok életök alkonyá balféltj azt, hogy az embernek megadta az Isten az erőt és hatalmat arra, hogy teremnyéit kutatások tárgyává tegyék, de a teremtés és a nagy mindenségnek kormányzata egyedül az övé.

Hány ember van, ki nspjait úgy éli le, hogy a vallás és mások valóság érzületére nem ad semmit; mikor pedig a halál tusával kell küzdenie, önkénytelenül át hívja segítségül, kít fiatal és boldog napjában nem igyekezett megismerni.

Az embernek célja a végtelen etőrehaladás, de Isten segédleme nélkül megszűnik az ész és eltörpül az erő. — Ennek-foga a tudomány is csak vallásos és erkölcsös alapra feltehető érheti el magaslatát.

Mily magasztos, mily megható és lélekemelő az áldozó esütőrtököt megelőző három napon az a különböző koru ájratos hívek sokasága. Kik Isten szabad ege alatt, magasztos énekeket zengetve és buzgó imát mondván, egyik szent helyről a másikhoz menve, kőmómentet tartanak; mely által mit egy nagybb fényt igyekeznek amlni a közlegő Urunk meny. beemetelele ünnepeink.

A különböző szertartásokat azért rendelte

ily bölcsen az anyaszentegyház, hogy híveinek alkalma nyíljk minden időben közjátékosságokon Isten dicséret, Krisztust pedig, a kereszténység megalapítóját kéri, hogy Istennek közbenejárók és szószólók legyen, hogy ő általa hallgattassék meg buzgó kérésünk. De egy-szersmind ez időszak az, midőn sarjadozó veteményeinkre áldást kell kérünk, vagy könyörgünk az ezek hatalmas Urához, hogy távozassa a fergeteget, jégesőt és mindennemű csapást határánk és szőlőhegyeinkről.

Urunk menyemeteleinket ünnepeit, mely feltámadása után a 40 lk napon tartatik, üljük e napon. Ott a nagy ájratos néptömeg között látjuk vinni az Ur szolgája által az oltári szentséget, ott látjuk a buszví szgyertyást és a feltámadó Jézust ábrázoló zászlót, melyt a mai nappal elvitték az oltárról, jelenté azt, hogy Krisztus menyfi-hajába kötözött, hol ül az atya Isten-nk jobbjára.

Az üdvözítő fíment az ege, hogy ott mindazoknak, kik ő benne hisznek, remélnék és paracsolatát megtartják, helyet készítsen. Így-zevünk tehát üdvösségünket munkálni s jó és nemes cselekedetekkel magunkat érdemesteni arra, hogy a megváltó Isten-ember atyjáról érdemeink szerint közbenjárók lehessünk!

Követválasztásra.

A kunszentmártoni választókerület szabad-élvű pártja — mint erővel lapunk mult számbában egy rövid hírből megemlékeztünk. — L u k á c s Bela államtitkár kértette föl jelöltévk Lukács Bela, ki általánál és kiváló tehetségével fogva is egyik legjelesebb tagja az országos szabad-élvű pártnak, elfogadta a kunszentmártoni kerület képviselői jóeliségét. — S ezzel meg fog indúlni, sőt megis indult már a követválasztási mozgalom kerületünkben. A mérkőzés e kerületben a kormánypárt és függetlenségi párt között a végerőssétség fog menni.

A két párt működésének előharcába lapunk, mint nem politikai lap, be nem foghat, s így mi a két jelölt közt pártállást foglalni nem fogunk, de mint a közömrőlnek is védői, nem fogunk elzárkózni azon eszközök sigroru megbirálása elől, melyek az egyes pártok részéről a győzelem érdekében mozgásba fognak hoztatni.

A kunszentmártoni kerület az ország előt — jogosan, vagy nem jogosan, ezuttal nem keressük, — azon hírből áll, hogy itt az lesz a követ, ki jobban tud etetni és itatni, mint a másik; tehát azt a győzelem, aki legtröbbsé áldozhat megválasztása érdekében.

Ez a hír megbélyegző e kerületre, lelkölő e kerület választóinak politikai erkölcsére. Mi tehát e kerület választó köztisége jó hírneve

érdekeiben a legkérelmetlenebbül fogunk küzdeni azok ellen, kik elv és politikai meggyőződés helyett vesztegetéssel, etetés és itatással igyekeznek jelöltjöknek győzedelme biztosítani. — Ily eszközök csak oly jelöltnek lehet szűtsége, ki nem bir közéleti érdemmel, hogy neve mellett önként, meggyőződésből, a tiszt-lel, elismerés és bizalom egész lelkesítésével csoportosulhassanak a választók.

E kerületnek pedig nem oly kövtere van szükségé, ki selejtös, erkőcstelen eszközökkel igyekezik magát érvényre juttatni, hanem szükségé van oly férfira, ki tekintélye és tehetségével hivatalra lesz e kerület erre érdek-it a kövterakozásnak megfelelőleg híen képviselői.

Szóval: a választással szemben, a két párt között, a mi pártállás az, hogy a küzdeni fogunk a választás tisztességét, s üldözni fogunk minden visszásszt; mert ezzel véjük elérni azt, hogy e kerületben nem az etetés-itálás, hanem az igazi politikai meggyőződés mellett a jobboldal az érdem és tehetség fog győzelemre jutni.

Ez a mi zászlónk! ☉

Kunszentmárton, 1887. május 21.

Tekintetes azerközöt ur!
 Imemrem becsa lójs szellemét, hogy a szent-elyekedót és pártokodát nem tiri, s hogy a tényleges igazságot mindentől és mindenben támogatja. Midőn en első levalem lapjába felvenni kérem, egy-szersmind kinyitvánlat azt, hogy az alább közlendő részletek a tiszta igazságnak mindennek megfelelők.

Kunszentmártonban és vele egy válszó kertület képző Tiszazug május hó 15-öl kezdve két külföldöz, t. i. szab-dóru és fűgősségi 48 s pártja oszlik. Mután én az előbbihez tartozom, áttérek annak megismirésra.

A fentemlített napon d. u. 4 órákor Tóth Lajos Gygyvéd házándl pártunk szűtsébbötő értekezletet tartott, hol Dr. Tálayi Ödöz orvos és Tóth Lajos igyvéd a megjelölt választó polgároknak tudomására hozták azon eült, mely szűtséggel tette azt, hogy választó kerületük egy oly embert bizon meg a jóvő eső-nában képviselővelkiváltkul, ki személyes tekintélyével fogva egy az egyesek, mint az igyév választókerület érdekében ott, ahol kell ha lehet, segítségünkre legyen. Dr. Tálayi Ödöz orvos a kőmunka és közelek ál minisiter államtitkár: L u k á c s Bela 5. öltősságnak jelöltetését hozta javaslata. A jelöltévk Lukács Bela államtitkár ötötven, kik-előjárású jelölték.

As értekezlet elhatáro stta, hogy a választó kerület me-össen küldöttéget Budapestra, mely felkérje Lukács Bélát a jelöltévk elfogadására.

Kunszentmárton közs részéről a köztöltévk Tóth Lajos igyvéd tartott: Tóth Lajos Gygyvéd Dr. Tálayi Ödöz orvos Andráss József Pál, M Kovács József, Kovács József és Mihály, Benke János, Balla S. Antal, Szabó Farkas, Hegedűs L. Aladár, Kőzei J. Károly, Kovács Béla, Fucskas Mityás, Kovács I. Mj-

hály, K. v. os István, Zakodics Pál, Hoffmann Gyula és Weiss Nándor. E küldöttség, egy választókörösség kíséretében, E. h. 16-án indult el Kunszentmártonra a déltől vonattal, melyben csakotlakot zászlót, a homok, részeit a földvár díszítését a Tiszacsúcra kitéve, kék kúttól, az m. T. Földváról: Lipa (Réber), Csák, Már, Bokos István, Németh János, R. ykó J. zsef, Aczai Ferenc. Iskábhárszló: Matekovich Dávid, Nagy Pál. Iskárdó: Torvai Baji, Misi Sándor, Lukács József. N. Révri: Hód Gyula, Székelyi Károly. T. Kúrtól: Mri Zsigmond, Kamper Ignác. Cséplár: Szántó Már, Mátyus István. Székvérvény: Janovics János. — A 38 tagból álló küldöttség a földvári vasúti indóháztól u. 2 órákor indult Budapestre.

Mánap, azaz e. h. 17-én déli 12 órákor kieltelt a küldöttség a magyar állami államfőről, hisz Tóth Lajos ügyvéd a következő beszédet intette:

„Mihályos államtitkár ur! A kunszentmártoni választókörrel szabadult párti választói meghívása fölves kötelezést teljesítve jelentem meg méltóságod magyar színe előtt, küldök legbensőbb óhaját tolnakolándó.

Ismerve méltóságodnak a közéleti téren kifejtett kiváló érdemeit, a tudva azt, hogy ifjú korától folyton viselt képviselői állását, hívtatásnak igaz tudatában, erénytelen munkássággal tölti be, emellogva mindinkább gyarapodó ismeretét a közéletben pénzügyi és nemzetgazdasági kimagasló szakértezsége e téren a képviselőházban évek hosszú során tanusított rendkívüli munkássága országosra értékelése, a magyar trónnál pedig kellő méltánylása talált.

Eszen, itt általam hűszagon változt és egybék számos kiváló érdemeit indították választókörrellett szabadult választói polgárait arra, hogy hódolva a munka és tett embereinek méltóságodnak a képviselőház a jövő országgyűlési elcsúsa felajánlást, azon meggyőződésével, hogy hazánk és választókörletünk sorát a legjobb közokba tesse le. Ezek után kívánjuk, hogy méltóságod a Mindenkébet hásszár javára sokáig éltesse!

Eszen beszéde az államtitkár így válaszolt: Tiszelt küldöttség!

Efőszár is fogadják megajánlatomért hásszár óhajait köszönetem. Legbensőbb örömmelnek azok

kifejezést, midőn látom, hogy hasznok szivéből, egy a legnagyobb magyar meger, értelmes polgárakból bíró kerületre jött engedett felkérni, hogy a kormány párti képviselőjölletéget elfoglaljam. Felkérésöknök engedek a jölletéget elfogalom.

Minden szíveskedéssel, egyszeresimel igérem, hogy az egy választókör polgárok, mint az egész kerület érdekében meg fogok tenni mindent, mi hásszár érdeke és törvényeinkkel össze nem ütök; meg akkor is, ha metalan kerültek részéről meg nem választatam.”

Eszen beszéd után Lukács Béla a küldöttség minden egyes tagját bemutatuttá megának.

Eszen ünnepélyesg után egy kollektívem megjelölésben is részösültünk e. p. dígit Kunszentmártonból, az államtitkár urhoz érkezett távirat által, melyet a tekintetes aszerelősr ur b. osz engedelmével, az eredeti távir. tit vedényéről, aszerőlaszra írt átkotok:

Mihályos Lukács Béla államtitkár úrnak Budapest, a közokédesi miniszteriumban.

„A. ubár mi a függetlenségi pártos tartozunk, mégis, mint lovasias emberek, kötelezöcsünknek tartjuk srólöt érteves, hogy a kunszentmártoni választókörrellett eszámbarcsó kormánypárt egyáltalán nem létezik. Jól tenné tehát méltóságod, ha titokban, vagy nyíltan egy megbízható embert küldene ide pultahozatalra, hogy megirgölösse: bátorokunk, annak oka, mert minden tehetséges embernek tisztelt aszerelősr az itteni személyes felkéréséből és gyűlölködéséből eredő hardabandolás ellenesztatásak. Teljes tisztelettel.”

Batai Szabó Károly. Bíró István.”

A fent köztit távirat alólró a függetlenségi párt elnöke és főtitkosa. Nem akarván eljárának bíratálva e helyen srtírei: bíratálta e lap értesítés olvasni bizom.

Még csak azt említem meg, hogy a haszterő küldöttség vil-kiükön minden egyes vasúti állomásnál nagy óvatossággal fogadják; a helybeli indóháznál p. dígit 12 kocsit és nagy számú párhuzam várának. Az állomástól való bevonulások és a mellettké tett tisztelet p. dígit nem árak mutatott, hogy valami hardaband. érd.embernek vagyunk.

Iszen felkérés az ügyünkkel!

neben, hogy e német asszony így kifejté. Hat hoz az ördög az asszony? — Hat a joggyökösök által megtört magyarral.

„On y ennéz haszant fel a B. vármegyey nemese akjáról a német asszony magyar beszédének halálára, hogy szinte rengeteg béte föld és gő.”

„Tíz Márton ur azt mondta, hogy: no hát ilyen német dártdt érdemes elvonni még magyar emberektől. Kálósnyé asszal a nehégy magyar aszval egyaszer megdígdóttá B. . . vármegyey nemese inek szívet, lelket. De kellett is ez hódítás: mert a gőcs Kálósnyé minden nap inkább veszett a népas-örögöl.”

A nemesek megajákák: mert midőn Kálósnyének az első gyermeke született: Kálósnyé bűvészek kaptak karjál köze a gyermekek és azt mondták: „Es meg egy herceggöt fog Ausztriából elhódítani.” S midőn máli és lékayai voltak Kálósnyé Amonak, megajáká a gyermekeknek, hogy a nép és az egyebek közomszéggyek gyökösök és a népnek meggyar emberektől.”

S nem ritkán hangoszták, hogy B. vármegyeyben csak azért unott nek az élet, mert hiányoznak az ó rangjelvények. — S midőn fölénye kérté, hogy nyissa meg a házt a megyey előlébök nemesei előtt, Kálósnyé így felelték és azt mondta, hogy: „Nehézem nyílt meg állítom a fűrri méltóság ajtaját, de csak azért, hogy meg élék a Kálósnyé palota aszögyeyek minden föld közomszég lába nem tapd.”

„Szegény bíró Kálósnyé Amok: mély göcsök lelke túllátszóan azt a fogadást tette, aha gondolt p. dígit, hogy az élet mind-egyet, egy nagy fény: az árnyak tozsa, hogy a szerencsének nyomában jár a szerencsétlenek, a dicsőségnek a bukás, hogy a földön minden mulandó, csak az idő és az aszögyeyek kedvesökök egyik éjéket jobban megajákák; de azért elmulik minden. Es nem lesz örök a Kálósnyé család dicsősége sem, habár a kiraly midőn újabb és újabb méltóságokkal halmozta el a Kálósnyé név dicsőségének alapját.”

A nemese utalja gődjéért, a kör/p átkozta aszerököségét.

Nem volt B. . . vármegyeyben egyetlen ember, ki a Kálósnyé nevét rokonszenvvel vette volna ajkára, ha csak a nép nemégre forogott nem gondolt, ki valóságos volt a vármegyeyben.

Mikor vasárnap es ünnepi pokok a grófot templomba ment, a nép a templom ajtajánál kéltszergette és az volt a buzdok, ki megcsókálhatta a szep és áldott főrangú né ruhágy szegélyét.

De midőn azt egy alkalommal Kálósnyé látta, megöltötte fölényegek a templomban, mert egy mo. d. „Et kínozza a nép aszerökösökkel.”

Szerkesztés ur engedelmével, hídként koraimmal nehesiten fogom becsa lapja hásszóját.

Egy küldöttségi tag.

Még egy szó a választások előtt.

— Levélzés. —

T. Főváros, 1887. május 6.

Tekintetes szerkesztés ur!

Becses lapja első számban olvastam a „Nagy napok előtt” című és való igazgató tartalmazó cikket, melyben egy kis hozzájárulást valóm várom, melyet becses engedelmével a következőkben mondok el.

Az így, melyet hasznok törvényei az országgyűlési képviselő választásra a polgároknak nyújt, oly szép, hogy azzal élni minden egyes választónak diszére válik; de csak akkor, ha nem a vesztetés végett a választó polgárt az urdóhoz.

Valamint az országgyűlés más kerületi, egy Kunszentmárton és a vele egy választókörlettel képező Tiszazug polgárai is nemcsak arra időpóthoz érnek, midőn a törvény által adott választási jogukat gyakorolhatják. Ugy az értelmiség, mint az iparos és földművelő osztály nagy gondokal legyen arra, hogy öt évre kinek kezébe teszi le azt a bizalmat, melyt hivatva van első sorban e kerülettel, másodszorban pedig a haza érdekeit képviselni.

Az értelmes választó polgár mindenesetre igyekszik megismerni az egyént, kinek szavazatát adja. A jellem, a képzettség, a hazafiság és az illetékes érdemei legyenek a mérvódok a választásnál.

Látjuk a közel-tében, hogy a tehetség és képzet embere, bármily vesély közepetté, kiállja a küzdelmet, minden nyomor és csapást le tud győzni; semmi árnyék és támadástól nem remtetten, míg a kísérelők és kevesebb képzet minden megromtadós, vagy a legkisebb veszéllyel összerokad, mert érzé telettségét. Annak pedig, ki honayai ter-

— Almos, Almos, mondá a grófoc elcsúsa orvoda, te nem szereted az asszonyok. P. dígit, hogy a megyeyben, nem a király képviselőinek, a nép stájkának kellene lenned.

— Es a pokolba a néppel legnagyobb szépséget, terhes a földnek. Tudatlan, rossz indulat! Nem urtoem öket és kértai fogok a főgőg, hogy aldon nekem oly aszolgálatot, hól saját rangom körében mozhoghatok.

— Es a nép jó, asszid és okos: de ti úgy bántok a jobbjágygy, mint ha az nem ember volna. Hisszám, ha az király hásszár láttam a királyt nyíltan haszra és a párral, a tit gyökösök irnokok előtt főgőg grány-dő asz jövel: a dolgozgy paraszt; de ez az alnák aszög kevése. O szöngy, fár, iszad az alk gyökelye-örög p. dígit és ha melányságot kíván, d-fok a jutalom. It srt, eszékkel azt midőn pár háttel esőbb egy aszögyey párt, hogy fírjót pusztá gyarosa elfogások és kíntöltés nekik egy éve elment, hogy a börtönben ül, a ő és gyermekei, a kenyérgesztők megfosztva, éhesnek; de nem mer az alsópénál pártosságok; mert egy csurgó grófoc aszög. O kómpasszok a főgőg, hogy akarla látni, a hogy látszása, b. csúrták fáhos és má is benne ül. Ilyenek történekek a megyeyben minden nap és ismét a népnek hól keressé könyörületet és igazságot. Csodá, hogy tizri bírja helyzetét.

— De mit tesz, ha túrni megy? kérd a gőcs Kálósnyé.

— Oh Almos, mondá assziden és feddőlő a né: hát nem tudod, hogy mit tett a nép Franciországban, midőn túrlendekké vége szakadt.

— De az asszid és a vezekísért: de sorsa még rosszabbra vált. Kálósnyé Amok a szerette nejét és nem szeretett; de nem is bírte vele sokáig elélni. — Nem csodá, ha a népi csokelya lábad párt, mondá a szep német: de a népi csokelya megcsókolt: sálmalod; de az úgy vagyok homotok, hogy nem vágyom a nép szeretének. De mit is nyujtana nekem egy szegény jobbjágy aszeret? —

Oh, mondá a grófoc: az a tudat, hogy az embert szeretik, megelégedik az ember lelket és a híd-g, bánszék, társaság teremté helyét, melyekben ma lelkéd jár, melyek búrdszög aszögyeyek fogad megajáká rád, hól minden ismerős, minden kedves, minden boldogító.

— Nem kell, mondá Kálósnyé: nekem elég a te és gyermekek szerete. Lelkem lebb abban mutat, ha gyermeim jövők egy ábrándosom. Látom öket a Kálósnyé nev dicsőségének alapját.

— Iszen kezében van a hatalom, 3 örendi az emberek orvosa, mondá a grófoc és imádkozott, hogy ferjé gőcsigé miatt gyökelyek meg ne alizsa az Isten!

(Folyt. köv.)

TÁRCSA.

A gőcs Kálósnyé Almos.

— BESZÉLY. —

Irtá: SIMA FERENCZ. (2)

B. . . vármegyey nemesei közt, — a kértika folygőcsé aszerint: Kálósnyé ezt legelőször is a megyey királyi biztatásos, hogy egy megyey főispán: zakk-ben állított. B. vármegyeyben a szerint midőn midőn hídkéi főispán közt volt főispánja.

„Mozdita felát a szerencsét az a vármegyey is, hogy — j. j. nemese egyikét látszása e méltóságban. Volt is öröm, volt is ünnep az egész vármegyeyben, midőn a megyey új bírót a főispáni aszöbe iktatták. De még emel is nagyobb volt az öröm és ünnep, min az az főispán aszögyey német grófoc, mint felségesség titka haza megjéte.”

A megyey községeinek mind a törvényben aszott a harag, dörögött az égny, midőn Kálósnyé Almos aszót a szomszós megyey fogatja vitte hásszár végyes-örög p. dígit. — Nem sokszor látott Magyarországon olyan lovas hadvezéret, mint a mielőnyen B. vármegyey nemesei várát a megyey előlébök embereit és aszögyeyt a megyey hásszárát. Pedig tekintetes asszony és nemestés Tálás Márton urak, a vármegyey előléböknek, nem igen volt ügyre, hogy egy magyar főispánnak, a aki a vármegyey főispánja, egy főispán asszony legyen felsége. — De hát csak aszerint tudna az a danc valót magyarral, — dicsözött és cöbörte a kardot ó dőlán asz mért, — hogy értené valamit a mondoközlök, az nem ugyan tudok németül, mint a inkább firtón a vármegyeyben, hól sem a megunk vármegyeyének magyar verrel áttatott aszögyey földön egy szót ejtnek ki máséket, mint édes hásszár nyelven. Nem én, bármint bámuljon is rá a grófoc ő kegyelmességem.

„Azal is kezdé Tálás Márton az udvársól beszárd, hogy: sajnálék, miszerint a nemese grófoc nem bírja edes hasznok nyelvét és így nem értheti azon nem értesem aszavát, melyeket B. vármegyey főispánke nevében 8, mint a vármegyey előlébök, így örömmel toltok.”

Mily nagy volt aszerben B. vármegyey nemesei közt, midőn Tálás Márton ur is majd eléjéle kardját, midőn a német grófoc — eliat hangja megcsöndült — és magyarral kezdte meg a megyey derék nemese lovasjainak — az a fogadást.

Tálás Márton ur majd a föld alá hely-dé aszögyey-

